

Het ware vaderland

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

<http://www.bertha-dudde.org>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

- 7634 Het ware vaderland
- 7680 De gelukzaligheid van de terugkeer
- 8400 Het binnengaan van de ziel in het lichtrijk
- 5617 Vaderhuis en gelukzaligheid
- 5666 De gelukzaligheid van het lichtrijk - Genot en verrukking
- 0977 De staat van licht
- 4578 De gelukzaligheid in het geestelijke rijk
- 7963 "Wat geen menselijk oog ooit gezien..."
- 2415 "Wat geen menselijk oog ooit gezien..."
- 2233 Hemelse gelukzaligheid
- 1792 Hemelse gelukzaligheid - Eeuwige heerlijkheid
- 2284 Hemelse heerlijkheid - Geestelijk schouwen

BD.7634

27 juni 1960

Het ware vaderland

Het geestelijke rijk is wel een heel ander gebied dan het aardse rijk en er is een sterke wil voor nodig naar dat rijk te streven wanneer de mens nog midden in de wereld staat. Het zijn twee heel verschillende rijken en het ene rijk schijnt het andere volledig uit te schakelen. Maar hoe ernstiger de wil is, het geestelijke rijk te betreden en daarin te vertoeven, des te meer zal dit rijk ook aan werkelijkheid winnen en steeds meer kan zich het gevoel versterken dat het geestelijke rijk het eigenlijke vaderland is, dat de aarde slechts iets vergankelijk is van korte tijdsduur dat de mens alleen zal doorlopen om in zijn ware vaderland te komen.

Maar het geestelijke gebied zal de mens meestal als onwerkelijk voorkomen en hij zal steeds weer moeten strijden, hij zal geweld moeten gebruiken om voor korte tijd de wereld te ontvluchten en zijn gedachten te laten gaan naar de geestelijke wereld. Maar het zal hem lukken, wanneer dit zijn ernstige wil is. Doch een ding moet in hem aanwezig zijn: het verlangen naar God en daaruit voortkomend een leven in liefde. Dan is de ziel van de mens al in het geestelijke rijk geworteld, want de echte liefde komt uit God en leidt terug naar God, Wiens rijk niet van deze wereld is.

Er moet echter de juiste liefde in de mens zijn, de liefde voor God en voor de naaste. Want als de mens nog in de eigenliefde vaststaat, zal hij ook meer met het aardse rijk verbonden zijn en dan komt hem een "geestelijke" wereld ongeloofwaardig voor. Deze geestelijke wereld staat zo ver van hem af en is ook niet in staat hem te lokken er verbinding mee te zoeken. Daarom zal de graad van de liefde doorslaggevend zijn, hoe ver weg het geestelijke rijk de mens werkelijk toeschijnt, in hoeverre het hem beheerst, hoe sterk het zijn gedachten beïnvloedt.

Maar het kan hem tot overtuiging worden, hij kan zich meer in het geestelijke rijk dan in deze wereld ophouden, wanneer de liefde in hem is ontvlamd die God en de naaste geldt. En dan is de mens ook in staat overtuigd tegenover de medemens voor dit geestelijke rijk op te komen omdat hij er geheel van overtuigd is, en hij zal ook steeds weer datgene vermelden wat hem innerlijk bezighoudt.

Hij zal het geestelijke rijk als alleen-nastrevenswaardig voorstellen en de medemens trachten te bewegen eveneens op dit rijk aan te sturen en de aardse wereld als waardeloos op de achtergrond te plaatsen, steeds deze aardse wereld als vergankelijk beschouwend, en datgene meer te achten wat onvergankelijk is.

En de mens die met het geestelijke rijk verbonden blijft en dit tot het doel van zijn streven op aarde maakt, zal veel eerder de innerlijke vrede vinden.

Volledig geluk zal de mens nooit door de aardse wereld vinden, want ook hij leert de vergankelijkheid van deze wereld kennen en zijn leven zal onbevredigd blijven wanneer hij steeds alleen naar aardse goederen verlangt en genoegen neemt met de vervulling van aardse wensen. Want zijn ziel merkt dat ze iets anders verlangt om gelukkig te zijn.

Zijn ziel zal zich niet tevreden stellen met dat wat de wereld haar bieden kan. Ze zal pas ware gelukzaligheid kunnen ondervinden wanneer haar goederen uit het geestelijke rijk worden aangeboden. Dan pas heeft ze het terrein van het geestelijke rijk betreden, dan pas heeft ze het ware vaderland gevonden, dan pas herkent ze het geestelijke rijk als haar vaderland en dan pas weet ze dat dit rijk werkelijk is en dat het haar niet meer kan worden afgenomen wanneer ze eens in het vaderland is aangekomen, wanneer ze de terugweg heeft gevonden naar het vaderhuis, waaruit ze eens is weggegaan.

Amen

BD.7680

22 augustus 1960

De gelukzaligheid van de terugkeer

U zij dat ene gezegd, dat er voor Mij geen grotere gelukzaligheid is dan u, mijn schepselen, rijp te zien worden tot kinderen die hun Vader herkennen en met Hem verenigd wensen te zijn. Deze gelukzaligheid is onbegrijpelijk voor u, want u zult niet kunnen beseffen hoe groot mijn liefde was toen Ik u heb geschapen en hoe deze liefde eeuwig niet zal afnemen, tot ze de uiteindelijke aaneensluiting met u heeft weergevonden, dat wil zeggen tot u zelf uit vrije aandrang weer naar Mij bent teruggekeerd.

Liefde is mijn oorspronkelijke substantie. Liefde is de kracht die alles liet ontstaan. Liefde is het, die uw aller bestaan verzekert en eindeloze liefde is het die u gelukzalig wil stemmen tot in alle eeuwigheid. Uit de Liefde bent u dus voortgekomen als volmaakte schepselen, daar alles wat Ik schiep alleen volmaakt kon zijn. En nochtans was u geschapen wezens die niet anders dan volmaakt konden zijn toen ze uit mijn hand voortkwamen.

Maar deze graad van volmaaktheid was voor Mij niet voldoende. Ik wilde kinderen naast Mij hebben die in vrije wil deze volmaaktheid nastreefden, maar dan ook evengoed zich tot onvolmaaktheid konden vormen wanneer **dat** hun wil was. En tot deze onvolmaaktheid hebben talloze wezens zich misvormd die zich door hun wil van Mij verwijderden en alle goddelijke eigenschappen veranderden in het tegenovergestelde.

Dit was niet mijn **wil**, echter mijn **toelating**, omdat Ik wist dat de omvorming terug tot volmaaktheid van de kant van deze wezens mogelijk was en dat deze omvorming terug ook eens voltrokken zal zijn, al is het ook na eindeloos lange tijd.

Maar de wezens die dit omvormingswerk terug tot stand brengen, zijn dat wat Ik zelf met mijn macht niet kon scheppen: echte kinderen van hun Vader, die dus volmaakt werden zoals hun Vader in de hemel volmaakt is, die in vrije wil weer op Mij aansturen en Mij buitengewoon gelukkig stemmen wanneer Ik ze als mijn echte kinderen aan het hart kan trekken, wanneer ze met Mij samengesmolten zijn en blijven zullen tot in alle eeuwigheid.

Het is voor Mij een buitengewoon gelukkig makende toestand, deze kinderen van Mij stap voor stap te zien afleggen met het doel van de vereniging met Mij. En al vereist deze terugkeer naar Mij ook eeuwige tijden, Ik weet dat die eens voltooid zal zijn, dat geen wezen ver van Mij af zal **blijven**. Ik weet dat het werk dat is begonnen met de daad van de afval van de wezens, heel zeker verder gaat, hoewel de vrije wil het wezen soms laat terugvallen, ofschoon vaak eeuwigheden vergaan tot deze vrije wil geheel verandert en naar Mij verlangt.

Maar mijn liefde om het wezen uit de diepte omhoog te helpen, neemt niet af. Mijn liefde komt het schepsel steeds weer tegemoet en mijn vurig verlangen naar vereniging neemt voortdurend toe. En het zal ook eens vervulling vinden, zoals ook het schepsel zelf vurig verlangen zal naar Mij en de vereniging nastreeft. Dan echter zal het wezen eeuwig gelukkig zijn.

En daarom betekent het voor Mij niet zoveel **wanneer** deze vereniging zal plaatsvinden, omdat voor Mij duizend jaren zijn als een dag, maar **dat** ze eens zal plaatsvinden, dat weet Ik en alleen ter wille van mijn schepselen probeer Ik de tijd van de terugkeer naar Mij te verkorten, loop er echter niet op vooruit wanneer de wil van het wezen nog tegen Mij is gericht.

Maar wanneer mijn kinderen eenmaal de gelukzaligheid zullen ervaren die onze vereniging met zich meebrengt, dan zullen ze het niet kunnen begrijpen, Mij zolang weerstand te hebben geboden, want ook hun liefde voor Mij zal in volle sterkte ontbranden en nooit zal het wezen zich meer van Mij willen losmaken.

En dan pas zal het de wezens begrijpelijk zijn, wat **liefde** is. Dan zullen ze weten dat niets verloren **kan** gaan wat uit Mij ontstond en dat ook alles in hoogste volmaaktheid moet staan om voortdurend met Mij verenigd te zijn, om mijn nabijheid te kunnen verdragen om met Mij en naast Mij te kunnen scheppen en te vormen, zoals het mijn plan is van eeuwigheid. De Schepper zal gelukkig zijn met Zijn schepsel, de Vader zal onmetelijk gelukkig zijn met Zijn kind.

Amen

BD.8400

2 februari 1963

Het binnengaan van de ziel in het lichtrijk

Elk geestelijk verzoek zal u vervuld worden. Deze belofte heb Ik u gegeven omdat mijn liefde alles voor u vervult wat uw ziel tot heil strekt. En zo zult u er ook zeker van kunnen zijn dat u na uw sterven binnengaat in een rijk van licht en gelukzaligheid, wanneer uw levensloop op aarde er een was naar mijn wil, wanneer u uw liefde voor Mij getoond heeft door een werkzaam zijn in onbaatzuchtige naastenliefde, wanneer u uw weg op aarde met Mij bent gegaan, wanneer Ik uw vaste begeleider mocht zijn op aarde.

"Wie in Mij gelooft, zal leven in eeuwigheid". En wie een leven leidt in liefde, heeft ook het ware, levende geloof in Mij en daarom zal hem een gelukkig lot in het geestelijke rijk beschoren zijn. En ook bliksemsnel zal het inzicht over hem komen, zijn denken zal overeenkomstig de waarheid zijn en dat is zijn gelukzaligheid, dat de ziel met haar licht dat haar doorstraalt, ook de zielen gelukkig kan maken die nog in het duister verkeren en naar licht verlangen. De ziel zal in het gelukkig maken van anderen haar eigen geluk vinden en daarom moet een helder licht haar zelf tevoren verlichten.

U mensen zult u zowel van deze gelukzaligheid alsook van de aard van de werkzaamheid geen voorstelling kunnen maken. Maar u zult het mogen geloven dat deze zielen niet meer naar de aarde terug verlangen, temeer omdat ze weten dat geen mens op aarde achterblijft en elke ziel haar geliefden binnenkort terugziet. Dezen moeten daarom ook niet treuren, maar er steeds naar streven een hoge graad van liefde te bereiken die een geestelijk schouwen toelaat, omdat deze graad voorwaarde is dat de zielen elkaar direct na het heengaan van deze wereld terugzien, daar anders de zielen pas in het hiernamaals deze graad moeten nastreven en verkrijgen.

Maar dat de mensen elkaar eenmaal terugzien is volledige waarheid en dit moment is buitengewoon gelukkig stemmend, wanneer de vereniging in het geestelijke rijk plaatsvindt. U mensen die door slagen van het lot hard worden getroffen, blijf altijd hieraan denken, dat alleen mijn liefde en wijsheid motivering is van wat er ook in uw leven op aarde gebeurt. Blijf eraan denken dat Ik u geen lijden wil aandoen. Integendeel, Ik wil u meer gelukzaligheid toevoegen, die u vaak door lijden verkrijgt. En daaraan zult u niet moeten twijfelen, maar u berustend voegen in alles en waarlijk, de zegen zal niet uitblijven. En eens zult u terugkijken op uw bestaan op aarde. Dan vervult diepste dankbaarheid u en liefde voor Mij, die u als uw Vader erkent, die alleen het lot van Zijn kinderen aan het hart gaat, dat hen in het rijk hierna zal wachten.

Weet, dat uw verblijf op deze aarde slechts nog zeer kort is en dat u daarom een grotere mate van lijden op u zult moeten nemen om uw doel te bereiken: dat u zich met Mij verenigt in vrije wil. En elk gebed dat u naar Mij opzendt zal uit het hart komen en daarom ook door Mij worden gehoord. U zult vaak uw gedachten in het rijk sturen dat uw ware vaderland is en uit dit rijk ook stromen van licht en kracht mogen ontvangen. U zult ook in voortdurende geestelijke verbinding blijven met diegenen die u al zijn voorgegaan en die u, wanneer uw graad van rijpheid en licht hoog is, zullen bijstaan dat ook u nog uw doel op aarde bereikt. Want een ziel die al licht mag verspreiden, zal ook u mensen het licht kunnen toestralen en dat betekent dat u zich dan in de algehele waarheid bevindt. Want waar licht is kan zich geen dwaling ophouden, omdat deze wordt herkend als dwaling. En wie nu in de waarheid wandelt, diens weg moet onherroepelijk naar het doel leiden.

En geloof, dat Ik van elke gedachte van uw hart op de hoogte ben. En zo weet Ik ook wat er u nog ontbreekt en zorg Ik ervoor dat het u wordt toegestuurd. En al zijn de middelen smartelijk, die Ik soms aanwend, ze brengen zo toch de zielen vrijheid uit hun lichamelijke ketens en ze ruilen het aardse leven alleen maar in tegen een veel mooier leven in het geestelijke rijk, waar ze Mij dienen in liefde en daarom ook gelukzaligheden zullen genieten die het aardse leven hun niet kan bieden. Want ze zijn de eeuwige waarheid binnengegaan, van welke ze eens zijn uitgegaan.

Amen

BD.5617

9 maart 1953

Vaderhuis en gelukzaligheid

U moet uw intrek nemen in mijn vaderhuis. U zult daar verblijven in eeuwigheid, waar Ik u eerst had geplaatst om in alle gelukzaligheid werkzaam te zijn. Maar dan zult u uw God en Vader van eeuwigheid kunnen zien in Jezus Christus. Ik zelf zal onder u zijn en uw gelukzaligheid zal onmetelijk zijn en blijven, want in eeuwigheid komt er aan de heerlijkheid in mijn rijk geen einde. Wat u mensen op aarde zult kunnen bereiken, is zo onbegrijpelijk en overweldigend, dat u niets anders meer op aarde zou nastreven, als u zich deze heerlijkheid voor zou kunnen stellen.

Maar u zult, zonder daarvan op de hoogte te zijn, moeten streven naar mijn rijk. U zult in vrije wil in uw vaderhuis moeten terugkeren, omdat dan pas uw lotsbestemming de gelukzaligheid is, welke als voorwaarde heeft, dat het wezen in vrije wil de volmaaktheid heeft bereikt. Ooit is deze gelukzaligheid voor u weggelegd, doch aan uzelf is het overgelaten, hoe lang u uw terugkeer in het vaderhuis nog wilt uitstellen. Uzelf bepaalt de tijd, en die kan al bij uw lichamelijke dood ten einde zijn en u de volmaaktheid op deze aarde hebben opgeleverd. Ik wacht op allen en Ik houd voor ieder van u de woning bereid.

Laat u zich door deze woorden van Mij aangesproken voelen. Laat u aansporen er ernstig naar te streven naar Mij te komen in mijn rijk. Stelt u zich het heerlijkste lot voor en toch zult u niet bij benadering het juiste beeld hebben van datgene wat Ik heb bereid voor de mijnen, voor de mensen die Mij liefhebben met heel hun hart en heel hun ziel.

En dit alles zult u kunnen bereiken als u mijn geboden maar onderhoudt: Mij en de naaste te beminnen.

U zult u alleen door onbaatzuchtige naastenliefde zo moeten vormen, dat het geestelijke rijk met zijn licht u kan opnemen zonder dat u vergaat. Dan zult u uw vaderhuis kunnen betrekken. Dan kom Ik zelf u tegemoet en leid u naar alle heerlijkheden toe. En u zult in mijn nabijheid, met mijn liefde doorstroomd, onbeschrijfelijk gelukkig zijn en blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.5666

3 mei 1953

De gelukzaligheid van het lichtrijk - Genot en verrukking

Een gelukkig leven wacht de mijnen in het geestelijke rijk als ze van deze aarde scheiden, als ze hun levensloop hebben beëindigd en de aardse gestalte nu voor altijd kunnen verlaten. Alles wat hen belastte valt van ze af. Vrij en licht voelen ze zich en het lichtrijk ontvangt hen, waarvan de bewoners hen tegemoet treden om ze nu binnen te leiden in hun eigen gebied. U mensen is er geen beschrijving van te geven, welke verrukkingen ze ondervinden en hoe het rijk eruit ziet dat ze nu bewonen. Het zijn bovennatuurlijke vormen en begrippen, het is een heel andere sfeer, waarvoor vergelijkenderwijs niets op aarde zou kunnen worden aangehaald en toch vinden de zielen meteen de weg. Ze weten dat het hun ware vaderland is, want de ziel heeft het eertijdse bewustzijn ontvangen en is overgelukkig omdat ze de oneindige liefde en genade herkent waarmee Ik ze heb geleid vanaf het begin tot aan het doel.

De mens kan op aarde deze gelukzaligheden niet ervaren die hem daar wachten, want als gebonden aan de aarde is zijn ervaren slechts beperkt en hij zou sterven wanneer zijn ziel al op aarde deze heerlijkheden zou kunnen waarnemen, die ze nu echter onafgebroken kan genieten zonder te vergaan. Maar door de liefde voor Mij en voor de naaste ontwikkelt de mens zich op aarde en maakt zich als het ware bekwaam lichtstralingen op te nemen waarin hij zich nu in het geestelijke rijk voortdurend kan ophouden en onmetelijk geluk meemaakt. Het is het geluk van beantwoorde liefde, die echter ook steeds tot werkzaam zijn in liefde aanspoort omdat de ziel nu geven wil zoals zij ontvangt, omdat ze niet anders kan dan weer geluk bereiden bij diegenen die nog ongelukkig zijn.

De wil van de mens garandeert op aarde de vooruitgang van de ziel, maar hij moet serieus zijn. Hij moet diep in het hart zich op Mij richten, hij mag niet alleen door lege woorden te kennen worden gegeven, die Ik altijd als leeg doorzie, die niet in geest en in waarheid uitgesproken worden en die ook niet gevoeld worden zonder dat de mond ze uitspreekt. Wie echter ernstig wil, bereikt zijn doel. En de beloofde gelukzaligheden die hem wachten moeten hem ook gelaten het leed laten dragen, want dit vergroot alleen de graad van gelukzaligheid in het geestelijke rijk, terwijl anders de ziel in het hiernamaals nog door donkere sferen moet gaan en lange tijd nodig heeft tot ze in het lichtrijk binnen kan gaan. En Mij zal waarlijk geen wezen hoeven te ontberen dat naar Mij verlangt en naar mijn liefde. Ik zal het doorstralen en in een staat van hoogste gelukzaligheid plaatsen. Ik zal alle leed en ellende veranderen in genot en verrukking. Ik zal duizendvoudig vergelden wat een mens op zich neemt uit liefde voor Mij en Ik zal koninklijk belonen die voor Mij en mijn rijk strijden op deze aarde. Ik bereid hun een lot in het huis van de Vader, dat hen eeuwig gelukkig zal maken.

Amen

BD.0977

23 juni 1939

De staat van licht

Het leven in het hiernamaals in de staat van licht is de mens eveneens onvoorstelbaar. Want het gaat alle aardse vreugden voor meer dan het duizendvoudige te boven, is echter van de hoedanigheid van de aardse vreugden geheel afwijkend en daarom bovenmate gelukkig makend en gelukkig stemmend. En alle fantasie van de mens is niet in staat bij benadering een beeld te ontwerpen dat overeenstemt met de waarheid, want er wachten een volmaakt wezen in die sferen hemelse vreugden, ter vergelijking waarvan niets aards zou kunnen worden aangehaald.

En evenzo is het gevoelsvermogen van de wezens in de staat van licht al het aardse gevoelen overtreffend en kan er daarom op aarde niemand de graad van welbehagen beseffen die de andere wezens beschoren is. Voor de tijd op aarde moet het voor het wezen ook onvoorstelbaar blijven, opdat de mens uit eigen beweging, echter niet ter wille van het loon, de volmaaktheid zal nastreven. Maar een weten van dit niet te begrijpen geluk in het hiernamaals zou alle mensen met grootste ijver ernaar laten streven, maar om waarachtig volmaakt te zijn moet het goede worden gedaan ter wille van het goede en mag het loon niet worden vooropgesteld.

En daarom is het wijs door de hemelse Vader ingericht, de mensen daarover in onwetendheid te laten wat Hij diegenen bereid heeft die Hem liefhebben. Hij wil de liefde van de aardse kinderen bezitten, Hij wil hun Vader zijn en hun liefde belonen op vaderlijke wijze: het kind alles geven wat het Zijne is. Streef er daarom naar ware kinderen van God te worden opdat u allen verrukkingen van de hemel deelachtig zult worden - en u zult mateloos gelukkig zijn tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.4578

2 maart 1949

De gelukzaligheid in het geestelijke rijk

U zult niet de gelukzaligheid kunnen beseffen van diegenen die hun lichamelijk omhulsel afleggen en binnen mogen gaan in het rijk van het licht, in hun eeuwige vaderland. Al het aardse leed laten ze achter zich, niets zwaars belast ze, geen vijand bedreigt ze, vrees en droefenis is hen vreemd, hun ogen zien alleen het mooie, buitengewoon lieflijke gebieden, prachtige maaksels van mijn wil om te scheppen en gestalten vol van licht naderen hen om ze binnen te leiden in het rijk van vrede en gelukzaligheid. En in deze omgeving mogen ze vertoeven en zich naar eigen wil bezighouden. En de vrijheid is hun gelukzaligheid, na een toestand dat hun zielen nog gekluisterd waren en door aardse materie omgeven.

Hun harten zijn bekwaam en bereid lief te hebben. Ze zijn zo doorgloeid door de liefde, dat ze alleen daarom al gelukzalig zijn, want ze vinden voortdurend vervulling. Ze sluiten zich aaneen met zielen die geheel op hen lijken, dus dezelfde graad van rijpheid hebben, en deze verbindingen vergroten de gelukzaligheid omdat de aaneensluiting uit liefde ook de kracht van de afzonderlijke wezens vergroot, evenals de drang om bezig te zijn, en een gemeenschappelijk werkzaam zijn in liefde nu het gevolg is, dat echter buitengewoon gelukkig maakt, want het is een ontplooiing van kracht die steeds weer nieuwe kracht oplevert.

Het toestromen van kracht is echter een gevoel van hoogste verrukking, want het is een bewijs van Gods nabijheid. Mijn schepselen voelen Mij en komen ook naar gelang hun rijpheid, die lichtdoorstraling mogelijk maakt, tot het aanschouwen van Mij zelf op de voor hen draaglijke wijze. Hun innerlijke gelukzaligheid neemt toe, want het verlangen naar Mij neemt voortdurend toe en vindt steeds vervulling. Wat dat betekent kan geen mens op aarde begrijpen, want de aardse liefde is slechts een afstraling van de geestelijke liefde en al op aarde het meest begerenswaardige, maar in het geestelijke rijk overtreft ze alles wat de ziel aan heerlijkheden wordt geboden, omdat ze de voortdurende toevoer van licht en kracht betekent en dus ook de voortdurende nabijheid van God. Maar zodra mijn schepselen het lichtrijk zijn binnengegaan, ben Ik voor hen het summum van gelukzaligheid en geven ze Mij nooit meer op. En dan zal ieder het loon ontvangen voor zijn liefde die op aarde Mij heeft gegolden. Ik vergroot voortdurend de gelukzaligheid. Ik vervul de ziel met mijn liefde en bereid haar steeds nieuwe verrukkingen, want "wat geen menselijk oog ooit heeft gezien en geen menselijk oor ooit gehoord, dat heb Ik diegenen bereid die Mij liefhebben."

Amen

BD.7963

10 augustus 1961

"Wat geen menselijk oog ooit gezien..."

Ik heb geen ander doel dan u gelukkig te maken, u de heerlijkheden van mijn rijk te schenken, u te laten schouwen wat geen mensenoog ooit heeft gezien, u onbeperkt gelukkig te maken en u als mijn kinderen aan mijn hart te drukken, omdat mijn liefde voor u onmetelijk is. En Ik zal ook eenmaal dit doel bereiken. Maar er kunnen ook nog eindeloze perioden voorbijgaan omdat een ding daartoe vereist is: dat ook u Mij uw liefde zult schenken, dat u in vrije wil terug zult verlangen naar Mij, van Wie u eens bent weggegaan.

En daarom tracht Ik ook voortdurend uw liefde te winnen. Ik probeer u kennis te geven van mijn wezen, dat hoogst volmaakt is. Ik moet dus ook uw liefde winnen wanneer u mijn wezen echt zult herkennen. En daarom openbaar Ik Me aan u, Ik bewijs Me aan u als bestaand en Ik geef u opheldering over mijn wezen, over mijn regeren en werkzaam zijn, over mijn plan van eeuwigheid. Ik onthul voor uw ogen een beeld dat u kunt liefhebben en ook zult liefhebben, wanneer u maar uw ogen opent en het beeld zult opnemen in uw hart. En opdat u Mij echt zult herkennen, spreek Ik u aan.

U mensen bent nog blind van geest en daarom zult u ook geen juiste voorstelling kunnen maken van Mij, uw God en Schepper, Die uw Vader wil zijn. U had eens elk inzicht verloren door uw afval naar de diepte, en in deze donkere geestelijke toestand bent u ook nog bij het begin van uw menselijk bestaan. En wil Ik uw liefde winnen, dan moet Ik uw geest verlichten. Ik moet u een klein lichtje schenken, dat voor u het beeld van uw God en Schepper zal belichten, opdat u Mij zult leren herkennen. Ik moet u opheldering geven over uw schepping, uw oorsprong uit een hoogst volmaakt Wezen, Dat u weliswaar niet kon schouwen, Dat u echter onmetelijk gelukkig stemde. Ik moet u kennis geven over wat u was, wat u bent en wat u weer zult moeten worden.

En het weten over alles moet ertoe bijdragen dat u Mij zelf zult leren herkennen en liefhebben, dat u op Mij zult aansturen en weer met Mij verenigd zult willen zijn. Dit is het doel gedurende uw leven op aarde, dat u de toestand van lichtloosheid zult verruilen voor een staat van helderst licht, waar de Geest in u, die deel is van Mij, zich kan uiten tegenover u en voor u steeds helderder licht zal uitstralen. Dan zult u steeds dichterbij uw God en Schepper komen en dan zult u tijdens de duur van uw aardse leven ook het doel bereiken: volledige aaneensluiting met Mij en dus ook die gelukzaligheid die Ik u schenken wil in de overvloed van mijn liefde.

En dan heeft uw definitieve terugkeer plaatsgevonden. Mijn poging om uw liefde te winnen heeft succes gehad en nu kan mijn liefde u gelukkig maken en u zult

Mij kunnen schouwen van aangezicht tot aangezicht. Want nu ben Ik u in Jezus Christus tot de zichtbare God geworden en uw verlangen is vervuld - dat u eens bewogen heeft u van Mij af te keren en naar hem toe die u als zichtbare god erkende, die echter mijn tegenstander is geworden omdat hij zichzelf verhief tegen Mij.

Eindeloos lange tijden was u nu door uw afval gescheiden zijn van Mij en eindeloos lange tijden verkeerde u in een ongelukkige toestand. Nu echter zult u Mij zelf kunnen aanschouwen in alle macht en heerlijkheid, want Ik werd in Jezus Christus voor u tot een zichtbare God. En aan uw gelukzaligheid zal geen einde komen. U zult voortdurend smachten naar Mij en mijn nabijheid en het zal u voortdurend verwezenlijkt worden. En wat geen menselijk oog ooit gezien en geen menselijk oor ooit gehoord heeft, dat zal Ik diegenen bereiden die Mij liefhebben, want mijn eindeloze liefde geldt u, mijn kinderen, tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.2415

19 juli 1942

"Wat geen menselijk oog ooit gezien..."

Wat geen menselijk oog ooit gezien en geen menselijk oor ooit gehoord heeft, dat heeft God diegenen bereid die Hem liefhebben. Het weten daarover heeft God de mensen onthouden. Hij eist alleen het geloof in een heerlijkheid in het hiernamaals, die hun ook niet te beschrijven zou zijn zolang ze op aarde vertoeven. Want wat God Zijn kinderen aanbiedt, is niets aardse, met aardse ogen niet waarneembaar en met aardse zintuigen niet te voelen. Maar Zijn woord is waarheid en dus wacht de ziel van de mens een buitengewoon gelukzalige staat waarin ze de meest wonderbaarlijke dingen kan zien en beleven.

Er bestaat op aarde niets dat ter vergelijking zou kunnen worden aangevoerd en bij benadering overeenstemt met de waarheid. Het is een staat van gelukzaligheid, het is een eeuwigdurend schouwen in de geestelijke wereld, die zich onvoorstelbaar rijk aan afwisseling aan het geestelijk oog onthult. Het is uiterste harmonie en evenwichtigheid die alle geestelijke wezens met elkaar verbindt. Het is een voortdurend werkzaam zijn in liefde, een aaneensluiten en zich vervolmaken, een voortdurend God dienen en ontvangen van geestelijke kracht, een voortdurend gelukkig maken en vergroten van de liefdeskracht.

Het is een niet te beschrijven gelukzaligheid. Een blik alleen in deze heerlijkheid zou de mensen aanzetten tot een volledig andere leefwijze, maar deze zou niet zo te waardenen zijn als een echte levenswandel voor God zonder van het loon op de hoogte te zijn. De mens moet uit meest innerlijke aandrang goed zijn, wil hij deze vreugden van het hiernamaals deelachtig worden. Maar de belofte heeft God de mens gegeven en zodra hij ze als waarheid aanneemt, zodra hij gelooft, is het weten van de gelukzalige staat in het hiernamaals voor hem geen gevaar meer, want dan is hij zo met God verbonden, dat hij uit zichzelf zal streven goed te zijn en hij zich niet door beloftes aangespoord voelt tot een goede levenswandel.

Want God heeft die heerlijkheden bereid voor diegenen, die Hem liefhebben. De liefde voor God is vereiste, maar deze moet in het diepst van het hart geboren zijn. En alleen de graad van liefde wordt beoordeeld, niet een daad die vanwege het loon wordt volbracht. Waar echter de liefde is, daar moet ook geluk en gelukzaligheid zijn. Want de Liefde is God zelf en Gods nabijheid is voor de ziel het mooiste en meest gelukkige. De liefde is de vervulling, de liefde Gods is het summum van hemelse gelukzaligheid.

Amen

BD.2233

12 februari 1942

Hemelse gelukzaligheid

Elke vergelijking die de gelukzaligheden van de hemel voor de mensen aanschouwelijk zou moeten maken zou misplaatst zijn, want niets op aarde kan bij benadering deze gelukzaligheden beschrijven. Niets kan eraan gelijkgesteld worden, wilde de poging worden gedaan de mensen daar een beeld van te onthullen. Er is niets tastbaars wat de zielen in de eeuwigheid oneindig gelukkig maakt en daarom kan de mens zich ook niets voor de geest stellen, maar moet hij genoegen nemen met de belofte van de Heer: "Geen menselijk oog heeft het ooit gezien en geen menselijk oor ooit gehoord, wat Ik heb bereid voor diegenen die in Mij geloven."

Het weten van de gelukzaligheden van het eeuwige leven zou ook hoogt nadelig zijn voor het rijp worden van de zielen, want de mens moet volmaakt worden en dus moet hij goed zijn uit de meest innerlijke aandrang, niet ter wille van het loon. Wat een volmaakt wezen in de eeuwigheid zal wachten, is zo onvergelijkelijk gelukkig stemmend dat de mens alles zou doen en ook alle leed zou dragen, als hij op de hoogte was van de graad van gelukzaligheid, als hij zou weten waarin deze gelukzaligheid bestaat.

Alleen zover kan hem opheldering worden gegeven, dat het gevoel van de liefde in het hiernamaals doorslaggevend is, dat zonder deze geen gelukzaligheid denkbaar is, dat de liefde alles zal verbinden en daardoor een staat van geluk geschapen wordt die voor de mensen op aarde onvoorstelbaar is. Want op aarde is de liefde uiterst klein vergeleken met de graad van liefde van de lichtwezens in het hiernamaals. En daarom is de mens ook niet in staat zich de liefde als summum van gelukzaligheid voor te stellen, hoewel al op aarde de liefde, dat wil zeggen liefdadigheid en gevoelens van liefde, als iets kostelijks wordt ervaren en begeerd, zodra de mens het eenmaal heeft leren kennen.

Want gelukkig stemmend is alleen de goddelijke liefde, de liefde die gevend, dus onbaatzuchtig is. De verlangende liefde is alleen gelukkig stemmend wanneer het voorwerp van het verlangen God en Zijn liefde is, omdat deze verlangende liefde tegelijk vervulling is, daar de goddelijke liefde ieder mens toevloeit die haar begeert. Wanneer al op aarde de liefde voor God gelukkig makend is, hoeveel meer is het wezen in de eeuwigheid gelukkig gemaakt als God zich in Zijn oneindige liefde naar hem over buigt en zijn vurig verlangen stilt.

De verrukkingen van dit vervulde verlangen zijn onbeschrijfelijk en laten zich niet met woorden weergeven, omdat het een zuiver geestelijk gebeuren is wanneer het wezen de aaneensluiting met God vindt en Zijn liefdesuitstraling in zich opneemt. En daarom kan geen mens zich een voorstelling maken van de eeuwige gelukzaligheid, zolang hij nog op aarde vertoeft. Want God zelf houdt voor hem het weten zolang verborgen, tot hij de geestelijke rijpheid heeft verkregen om een kijkje te nemen in het geestelijke rijk, dat hem de eeuwige heerlijkheid onthult als het Gods wil is.

Amen

BD.1792

28 januari 1941

Hemelse gelukzaligheid - Eeuwige heerlijkheid

In een omgeving vol van licht te vertoeven is onbeschrijfelijk gelukkig makend voor het wezen. Al het drukkende, belastende is van hem afgenomen. Het is niet aan kwellingen van onrijpe geestelijke wezens blootgesteld, er zijn geen schaduwen of donkere toestanden die het zouden kunnen beangstigen. Overal is vreugde, harmonie en het stralendste licht. En innige liefde en dankbaarheid vervullen het wezen, dat zich in Gods nabijheid voelt, ook wanneer het nog niet geheel met God is samengesmolten. Het mag echter licht en kracht van Hem in

ontvangst nemen, en dus neemt het al deel aan de eeuwige heerlijkheid. Het mag een gelukkig makende bezigheid uitvoeren, het mag in overeenstemming met de goddelijke wil actief zijn, doordat het andere wezens dat overbrengt wat het zelf ontvangt.

De wezens hebben voor hun positieve ontwikkeling voortdurend toevoer van goddelijke kracht nodig en de lichtwezens zijn zulke krachtstations die van God ontvangen kracht voortdurend verder leiden en daardoor zich zelf een onvoorstelbare staat van geluk verschaffen. De mens op aarde begrijpt noch de bezigheid van de lichtwezens, noch het gebeuren van het verder leiden van kracht naar de wezens die kracht nodig hebben en hij is daarom zonder enige voorstelling. En daarom is hem de gedachte aan een eeuwigheid in gelukzaligheid een denkbeeld dat hij zou willen verwerpen, dat hij niet als werkelijkheid aan wil nemen.

Hij meet alles met de maatstaf die aardse gebeurtenissen kan worden aangelegd. Hij denkt er niet aan dat buiten de aarde andere wetten gelden, dat zich daar gebeurtenissen afspelen die aards niet te begrijpen zijn. Want de aarde is een van de nietigste scheppingswerken en dus kunnen haar bewoners zich niets anders voorstellen dan wat ze op aarde aantreffen, want daar bovenuit gaat het voorstellingsvermogen van de mensen niet. En om zich bij benadering het lichtrijk te kunnen voorstellen, moeten de mensen al heel ver zijn voortgeschreden, maar ook dan kunnen ze de waarheidsgetrouwe beschrijving moeilijk begrijpen, want er zou hun een volledig nieuw weten moeten worden ontsloten, tot opname waarvan de mens zelden in staat is.

En daarom kunnen die gebieden steeds alleen als eeuwige heerlijkheden worden bestempeld, want ze zijn bovenmate heerlijk en lieflijk om aan te zien en ze verplaatsen het wezen in een staat die hoogste gelukzaligheid kan worden genoemd. En toch kan de mens zich geen voorstelling maken van wat het in werkelijkheid is. En daarom zullen de mensen bij de woorden "hemelse gelukzaligheid" en "eeuwige heerlijkheid" steeds sterk gaan twifelen over de waarachtigheid van zulke woorden, omdat ze iets wat hun niet begrijpelijk en verklaarbaar is niet als waarheid willen aannemen.

Wederom echter is het onmogelijk hen nauwkeuriger in te wijden en hun een kijkje in het lichtrijk toe te staan, voordat ze hun bijdrage leveren om zelf drager van licht en kracht te worden. Ze kunnen dit wel nog op aarde bereiken, maar er is een sterke wil voor nodig en diepste liefde voor God. Dan echter zal het hun veel gemakkelijker zijn die sferen te begrijpen, die eens hun verblijfplaats moeten zijn. Want dan is het in hen zelf licht en helder geworden.

Amen

BD.2284

1 april 1942

Hemelse heerlijkheid - Geestelijk schouwen

Het weten van de heerlijkheid van het eeuwige leven heeft God de mens onthouden, omdat dit het handelen en denken in zoverre zou beïnvloeden, dat de mens niet anders dan goed zou kunnen zijn, om de eeuwige heerlijkheid te verkrijgen. Dan echter zou hij nooit volmaakt kunnen worden, want de volmaaktheid stelt een goede levenswandel uit vrije aandrang voorop, maar niet ter wille van een loon. Is de mens uit meest innerlijke aandrang goed, dat wil zeggen vormt hij zich tot liefde, dan wordt hem ook op aarde al het weten van de eeuwige heerlijkheid ontsloten, al naar gelang de graad van rijpheid van zijn ziel.

Het voorstellingsvermogen van de dingen die in het bovenaardse gebied liggen, wordt gewekt en er worden hem aanschouwelijke indrukken overgebracht en door zijn Geest aan de ziel overgedragen. Dit is het geestelijke schouwen, wat een bepaalde graad van rijpheid van de ziel vooropstelt. Deze mensen zal dan het weten van de eeuwige heerlijkheid niet schaden, dat wil zeggen dit is pas het gevolg van hun juiste levenswandel voor God.

Wanneer de mens ook ervan in kennis wordt gesteld dat het leven na de dood onvergankelijk mooi en gelukkig is voor een zich tot liefde vormende mens, dan is deze aanwijzing toch geen dwang, omdat het de mens vrij staat dit te geloven of niet. En het geloven zal wederom alleen de mens die zijn best doet naar de wil van God te leven, terwijl de anderen het geloof ontbreekt. Bijgevolg zal ook alleen de diep gelovige, de wil Gods vervullende mens, in staat zijn geestelijk te schouwen, want hem alleen worden de heerlijkheden van de eeuwigheid geopenbaard.

Steeds echter zal de mens het schouwen, dat een bewijs van de rijpheid van zijn ziel is, kort voor de voltooiing van het lichamelijke leven beschoren zijn, want deze heeft een langer verblijf op aarde niet meer nodig, daar hij zijn doel vervuld heeft en de innige verhouding tot God tot stand gebracht heeft. Alleen ter wille van de mensheid roept God hem niet tevoren al tot zich, opdat haar een klein bewijs wordt aangeboden van de waarachtigheid van het goddelijk woord: "Geen menselijk oog heeft ooit gezien en geen menselijk oor ooit gehoord, wat Ik bereid heb voor diegenen die Mij liefhebben."

Want het aardse oog is niet in staat zoiets te schouwen. Het geestelijke oog echter kan deze indrukken alleen ontvangen in een bepaalde graad van volmaaktheid. Wat het geestelijke oog nu aanschouwt, dat is de mens slechts moeilijk bij machte weer te geven, omdat dit het begripsvermogen van de aardse mens te boven gaat en woorden het niet bij benadering kunnen beschrijven.

Maar de overgebrachte indrukken zouden de medemensen voldoende moeten zijn om diep gelovig te worden en ze aan te sporen een God welgevallige levenswandel te leiden. Doch waar de mens zijn wil er tegenin brengt, daar zou ook niet de heerlijkste beschrijving van de eeuwige gelukzaligheid in staat zijn deze te veranderen, want het inzien en het weten van het leven in het hiernamaals in de staat van volmaaktheid is het gevolg van de God toegekeerde wil. God echter verandert deze wil niet door dwang. Integendeel, Hij laat hem zijn vrijheid.

Amen
